

רשומות

הצעות חוק

16 בפברואר 1981

1514

י"ב באדר א' התשמ"א

צמוד

218	חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981
230	חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 9), התשמ"א-1981
	תיקון טעות דפוס

מבוא

החוק המוצע הוא שילוב של שתי הצעות חוק קודמות: הצעת חוק המרשם הפלילי, התשל"ה—1975, והצעת חוק תקנת השבים, התשל"ט—1979, ויבוא במקומן. אף שאופיו של החוק המוצע הוא לכאורה טכני — שכן הוא בא להסדיר את ניהול המרשם של הרשעות, ענשים והחלטות אחרות במשפטים פליליים ואת מסירת המידע מן המרשם — יש בו בשורה חברתית מתוך מגמתו לקדם בעל תשובה בשיקומו.

רישום הרשעות פליליות מתנהל כיום בידי המשטרה כחלק מן האמצעים הדרושים לה לצורך פעולותיה בשמירת הסדר הציבורי ולצרכי התביעה הכללית. הרישום מודרך על פי שיקולים הנוגעים לצרכים אלה, ונהליו קבועים בפקודות קבע של המשטרה. המידע לרישום ההרשעות מגיע מאת תובעי המשטרה, פרקליטות המדינה, המשטרה הצבאית, נציבות מס הכנסה ואגף המכס והבלו, על פי סידורים פנימיים שנקבעו עמם. רק הידיעות על הרשעות שנגזר בהן מאסר על תנאי מגיעות מאת מזכירות בתי המשפט, על פי תקנות העונשין (דרכי ענישה), התשט"ו—1954 (ק"ת 485, התשט"ו, עמ' 174).

מידע על הרשעות קודמות יש להביא לידיעת בתי המשפט לצורך שיקוליהם בהטלת עונש על המורשע. הוא דרוש גם לרשויות ממלכתיות ואחרות לשם ביצוע חיקוקים המחייבים לשקול הרשעות בעת הענקת זכויות לאזרחים (מתן רשיונות והיתרים מסוגים שונים, קבלה כחבר בלשכת עורכי הדין, ועוד). יש גם נציגויות חוץ הדורשות ידיעות מסוג זה במתן אשרות כניסה לארצותיהן.

אזרחים רבים שהורשעו אי פעם, ולו גם בעבר הרחוק ובעבירה כלשהי, קלה כחמורה, אינם יכולים לקבל רשיונות והיתרים מסויימים או לחזור למשלח ידם או להשתלב בעבודות מסויימות (כגון הצטרפות לצוותי אוויר וצוותי אניה), ואף אינם יכולים לנסוע לארצות חוץ מסויימות. לא נותר להם אלא לפנות אל נשיא המדינה בבקשת חנינה מלאה. אין צורך לומר שהחנינה לא נועדה לצרכים כאלה.

החוק המוצע בזה מאמץ את העקרון שנקבע בהצעת חוק תקנת השבים, התשל"ט—1979, כהסדר חד פעמי, והופך אותו להסדר קבע. העקרון הבסיסי שביסוד ההצעה הוא כי — פרט לענינים יוצאים מן הכלל — אין לזכור לאדם את חטאו כל ימיו ויש לאפשר לו לפתוח דף חדש בחייו ולעודד את שיקומו והשתלבותו המלאה בחיי החברה.

ההצעה מאמצת את גישת ההלכה לנושא, המוצאת את ביטוייה ב"תקנת השבים" שמקורה במשנה גיטין ה', ה', ושנתייחדה לפעולות תחיקתיות ושיפוטיות שמטרתן להקל על העבריין לשוב בתשובה ולהשתלב בחיי החברה. בהקשר זה כתב לפני כאלף שנים רב האי גאון, ראש ישיבת פומבדיתא, באחת מתשובותיו, את הדברים האלה:

"שורת הדין שאין לך דבר שעומד בפני התשובה, אלא כל השבים שהקב"ה יודע כי נתחרטו על מה שעברו מן הכיעור וכי שמו אל לבם שלא ישובו עוד לכמוהו, הוא מוחל להם; ובני-אדם, אף על פי שאינן יודעין הנסחרות ואין להם אלא הנגלות, כשעבר זמן הרבה ואין נראה עליו לא בגלוי ולא בסתר דבר שלא כהוגן והלב מאמין בו כי חזר — מקבלין אותו."

באותו רוח פסק בית המשפט העליון, מפי השופט קיסטר, לאמור:
"אין לנעול את הדלת מפני השבים באמת ובתמים, אדרבא, באין נימוק
כבד משקל יש לאפשר להם לחזור למסלול חייהם, למשלוח ידם, ואף
לתפקידם" (על"ע 1/68, פד"י כ"ב (1) 673).

מצד אחר, ואף זאת בהתאם לעקרונות ההלכה, נקבעו בהצעה מגבלות אחדות על
זכותו של העבריין שלא יוזכרו חטאיו — בשל חומרת העבירה, בשל משרה שנושאה צריך
לשמש דוגמה אישית לציבור, או בשל תפקיד שבו נדרש אמון ממלא התפקיד והאמון
הדרוש נפגע כתוצאה מהעבירה (ראה מחקרו של ד"ר נחום רקובר, "מעמדו של עבריין
שרצה ענשו", סדרת מחקרים וסקירות במשפט העברי, משרד המשפטים, חוברת ה'
התש"ל—1970).

חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים, התשמ"א—1981

פרק א': המרשם הפלילי

1. (א) המשטרה תנהל מרשם פלילי ובו פרטי רישום לענין כל אדם שניתנה לגביו הרשעה או החלטה אחרת כאמור בסעיף 2.

ניהול המרשם

(ב) פרטי הרישום יימסרו למשטרה בהודעות מאת מי שנקבע לכך ובדרך שנקבעה לכך בתקנות.

(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות המשטרה לנהל רישומים פליליים אחרים הדרושים לה לצרכיה.

2. ואלה פרטי הרישום:

פרטי הרישום

(1) הרשעות וענשים של בית משפט או בית דין בפלילים (להלן — בית משפט) בשל פשעים ועוונות (להלן — עבירות);

(2) צווי מבחן, צווים בדבר התחייבות להימנע מעבירה, למעט צווים נגד מתלונן, וצווי שירות לתועלת הציבור, אף אם ניתנו ללא הרשעה, והכל עקב עבירה;

(3) קביעת בית משפט באישום בעבירה כי הנאשם אינו מסוגל לעמוד בדיון או אינו בר-עונשין מחמת היותו חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי;

(4) קביעת בית משפט כי קטין ביצע עבירה;

(5) צו בדבר דרך טיפול בקטין שביצע עבירה;

(6) הרשעות וענשים בבית דין למשמעת שהוקם לפי פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א—1971, למעט הרשעות וענשים בשל עבירות משמעת ששר הפנים, בהתייעצות עם שר המשפטים, קבע בתקנות;

(7) החלטת כל רשות מוסמכת לקבל כופר כסף;

דברי הסבר

אופי פלילי או שלילי, ועל כן אין צורך ברישומן. זו גם דרכו של הרישום הנערך כיום בידי המשטרה לצרכי עצמה. קולת העבירה או חומרתה משתקפות הן בסוג העבירה (חטא, עוון, פשע) והן במידת העונש שבית המשפט ראה להטיל. קנה המידה המוצע לענין המרשם הוא סוג העבירה, ואילו העונש שהוטל מוצע שישמש קנה מידה לענין התיישנות המידע. הוצאו מכלל הרישום כל החטאים, וניתנת סמכות להוציא עבירות משמעת מסוימות.

המרשם יכול גם החלטות שאינן בגדר הרשעה או עונש, שהעיקריות בהן — צווי מבחן, קביעות שהנאשם אינו מסוגל לעמוד לדיון, החלטות שונות לענין קטין שהועמד לדיון, והחלטות של רשויות מוסמכות לענין כופר כסף.

סעיף 1 סעיף זה מטיל על המשטרה את ניהול הרישום, וקובע חובת הודעה למשטרה. כיום מגיע אליה המידע על פי הסדר פנימי בינה לבין בתי המשפט והתובעים לסוגיהם, כגון פרקליטות המדינה, תובעי המשטרה, תובעים מטעם רשויות המדינה (מס הכנסה, מכס וכד') ומטעם רשויות מקומיות ותובעים צבאיים. מוצע שהחובה למסור מידע וסדריה ייקבעו בתקנות. אין בהסדר הכללי המוצע כדי למנוע מהמשטרה לנהל רישומים על פי דרכה לצרכיה היא, ולהשתמש בהם, אם אין הדבר עומד בסתירה לאמור בחוק.

סעיף 2 עיקר טעמו ותכליתו של הרישום הוא הכרת אפיו של הנידון. עבירות קלות ועבירות טכניות אין בהן, דרך כלל, כדי להעיד על

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

- (8) שינוי שנעשה בפרט רישום מכוח חנינה או מכוח סמכות אחרת על פי דין;
 (9) החלטת נשיא המדינה לפי סעיף 19.

פרק ב': מפירת מידע

3. לא יימסר מידע מן המרשם אלא לפי חוק זה.
4. (א) המרשם יהיה פתוח לפני הגופים המפורטים להלן והם יהיו רשאים להעביר ביניהם מידע מן המרשם, הכל במידה שהדבר דרוש למילוי תפקידיהם:
- (1) המשטרה, בהתאם להוראות קבע;
 - (2) שירות הבטחון הכללי, לפי כללים שיקבע ראש שירות הבטחון הכללי;
 - (3) המשטרה הצבאית, לפי כללים שיקבע קצין המשטרה הצבאית הראשי;
 - (4) מחלקת בטחון שדה של צבא הגנה לישראל לצורך ביצוע חקירות בטחוניות, לפי כללים שיקבע ראש מחלקת בטחון שדה.
- (ב) כללים לפי סעיף קטן (א) טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה, ואינם טעונים פרסום ברשומות.
5. (א) המשטרה תמסור מידע מן המרשם לרשויות ולבעלי תפקידים המפורטים בתוספת הראשונה לפי דרישתם ולצורך מילוי תפקידיהם.
- (ב) שירות הבטחון הכללי רשאי למסור מידע לגופים המפורטים בתוספת הראשונה לצורך מילוי תפקידיהם.

סייג למסירת

גישה למרשם

מסירת מידע לרשויות ולבעלי תפקידים

דברי הסבר

תפקידים במדינה המצויים או רשאים להביא בחשבון את הרשעותיו הקודמות של אדם. לענין חובת המשטרה למסור להם מידע מן הרישום ככל הדרוש למילוי תפקידיהם יש להעיר חמש הערות:

א. הוראה כללית זו כפופה לסייגים המנויים בסעיף 14, כלומר מידע לגבי קטינים או לענין צווים מסויימים של בית המשפט לא יימסר אלא למספר מצומצם של גופים שבתוספת הראשונה.

ב. מסירת המידע לגופים שבתוספת הראשונה אינה מסוייגת בסייג של התיישנות הרשעה. סייג זה חל רק על גופים שאינם מנויים בתוספת הראשונה ושענינם מצדיק לחייבם בשיקולים של שיקום העבריין. לשם מילוי התפקידים של הגופים המנויים בתוספת הראשונה, חשוב הוא שתהיה לפניהם ידיעה מקיפה יותר על עברו של אדם, ורעיון השיקום שביסוד ההוראה בדבר התיישנות הרשעה אינו הגורם המכריע בשיקוליהם. לגבי הנשיא הכוונה היא למסירת מידע לשם הפעלת סמכות החנינה שלו, שמטפלים בה גם השרים הנוגעים בדבר, אך בעיקר מדובר כאן בגופים

סעיף 3 מידע מן המרשם יימסר רק בהתאם להוראות החוק המוצע ובכפוף להגבלותיו. העיקרון הכללי של החוק הוא שהמידע שבמרשם הוא חסוי ואין לגלותו, כדי למעט עד כמה שאפשר בפגיעה בזכות הפרטיות של האזרח. עם זאת, צרכי החברה בעניינים מסויימים מחייבים גילוי עברו הפלילי של אדם. פרק ב' קובע מי זכאי לקבל מידע מסוג זה, אלאו מטרות ובאלו תנאים.

סעיף 4 לגופים המפורטים בסעיף זה תהיה גישה ישירה למידע שבמרשם, לצורך מילוי תפקידיהם, ואין עליהם הסייגים החלים על מסירת מידע לרשויות השונות. כדי להבטיח שפתיחת המרשם תהיה מבוקרת ומצומצמת ככל האפשר, מוצע שהכללים לענין זה יהיו באישורו של היועץ המשפטי לממשלה.

סעיף 5 בסעיף זה ובסעיפים שלהלן קבועות הוראות בדבר חובתה או סמכותה של המשטרה למסור מידע מן המרשם. בתוספת הראשונה נתונה רשימה ארוכה של נושאי משרות וממלאי

(ג) מסירת מידע לפי סעיף זה תהיה לפי כללים שיקבע שר המשפטים בהתייעצות עם שר הפנים.

6. מי שהוסמך על פי חיקוק לתת, לחידש או לבטל רשיון, היתר, זכות עיסוק או זכות אחרת (להלן — זכות), ולשם כך הוא רשאי להביא בחשבון את עברו הפלילי של מבקש הזכות, של בעל הזכות או של אדם אחר הנוגע בדבר, תמסור לו המשטרה מידע מן המרשם על כל אחד מאלה אם הוא הסכים לכך.

מסירת מידע לשם פעולה

7. נקבעה בחיקוק פסלות לכהונה ציבורית בשל עבר פלילי, תמסור המשטרה מידע מן המרשם על מי שממלא או נועד למלא אותה כהונה אם היועץ המשפטי לממשלה אישר זאת, לאחר שראה שיש למבקש ענין מוצדק לקבל את המידע; היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאצול את סמכותו לפי סעיף זה.

מסירת מידע לשם כהונה

8. (א) המשטרה תמסור לגוף ציבורי מידע מן המרשם על עבירות המפורטות בתוספת השניה, לצורך השתתפותו של אדם במכרו מטעם הגוף, אם אותו אדם הסכים לכך; לענין זה, "גוף ציבורי" — המדינה, רשות מקומית או תאגיד שהוקם על פי דין והלה עליו חובת מכרו.

מסירת מידע לשם מכרו

דברי הסבר

מסירת המידע למטרה כזאת רק בהסכמתו של מי שהמידע עליו.

מסירת מידע לפי סעיף זה כפופה לסייגים האמורים בסעיף 14 (מידע על קטינים ועל צוים מסויימים של בית המשפט) וכן כפופה היא לסייג התיישנות ההרשעה, האמורה בסעיף 15. הסייגים האמורים חלים גם על מסירת מידע לפי סעיפים 7 עד 9.

סעיף 7 סעיף זה עוסק במסירת מידע לענין פסלותו של אדם, בשל עברו הפלילי, להיבחר לכהונה ציבורית. לדוגמה — למועצה של רשות מקומית לא יוכל להעמיד את מועמדותו מי שהורשע תוך חמש שנים שקדמו להגשת רשימת המועמדים ששמו כלול בה (סעיף 7(6)) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה—1965). המשטרה תמסור מידע מן המרשם על ממלא כהונה או על מועמד למלויה לפי דרישתו של אדם המעוניין במידע, בתנאי שהיועץ המשפטי לממשלה אישר את המסירה לאחר ששוכנע שהבקשה אינה קנטרנית.

סעיף 8 גופים ציבוריים מסויימים יהיו רשאים לקבל מידע כדי לבדוק אם אדם המבקש להשתתף במכרו הורשע באחת העבירות המנויות בתוספת השניה. התוספת השניה כוללת עבירות מס שונות, עבירות מרמה, שוחד וגניבה. בית המשפט הגבוה לצדק הכיר במספר החלטות בזכותה של הרשות להימנע מהתקשרות חוזית עם מי שהורשע בעבירות אלה (ראה בג"צ 295/80 ובג"צ 265/75 (טרם פורסמו)).

הפועלים בעשיית המשפט בישראל (בתי המשפט, התביעה הכללית, סניגורים, ועדה השחרורים לשחרור אסירים לפני זמנם), בעובדי שירותי המבחן, בפסיכיאטרים, בגופים הפועלים בענין מינויים שונים על פי חוק, כגון מינוי מבקר המדינה, מינוי גגיד בנק ישראל, מינוי שופטים ומינוי עובדי המדינה, וכן במסירת מידע למטרות מיוחדות אחרות כמפורט בתוספת הראשונה.

ג. מסירת המידע לגופים שבתוספת הראשונה כפופה לרעיון מחיקת ההרשעות האמור בסעיף 17, והיינו: לאחר תקופת המחיקה אין המידע נמסר אף לגופים המנויים בתוספת הראשונה.

ד. על פי הוראות סעיף 26(2) ניתן לשנות את התוספת בתקנות באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

ה. שירותי הבטחון יוכלו לשמש אמצעי להעברת מידע מן המשטרה לגופים שבתוספת הראשונה.

סעיף 6 סעיף זה מאפשר מסירת מידע לגופים נותני רשיון או זכויות אחרות, הזכאים לבחון את עברו הפלילי של מבקש הרשיון לשם הענקתו. הסעיף יופעל בהקשרים כגון קבלת אדם ללשכת עורכי הדין לפי חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א—1961. אין לקבל אדם ללשכה אם הורשע בעבירה שיש עמה קלון.

כדי להגן על זכות הפרטיות של אדם, תהיה

(ב) מסירת המידע לפי סעיף זה תהיה, לענין המדינה — לחשב הכללי או לחשב של משרד ממשלתי הנוגע בדבר, לענין רשות מקומית — לראש הרשות, ולענין האגיד כאמור — ליושב ראש שלו; כל אחד מאלה רשאי להסמיך אדם לקבל את המידע.

מסירת מידע לרשויות זרות

9. נזקק אדם בענינו הוא למידע מן המרשם לצורך הגשתו לרשות ממלכתית זרה, תמסור המשטרה את המידע, על פי בקשת האדם, לאותה רשות.

הסמכות על המרשם

10. נקבע בחיקוק שלענין פלוגי דרושה תעודה או חוות דעת מטעם המשטרה על אדם, רשאית המשטרה בבואה לתת את התעודה או חוות הדעת להתחשב במידע מן המרשם לגבי אותו אדם.

מסירת מידע לרשות הרישוי

11. המשטרה תמסור לרשות הרישוי לפי פקודת התעבורה² מידע מן המרשם בדבר כל עבירה הכרוכה בנהיגת רכב.

מידע על הקירות ומשפטים תלויים ועומדים

12. המשטרה רשאית למסור למי שזכאי לקבל מידע לפי חוק זה גם פרטים בדבר משפטים וחקירות פליליים תלויים ועומדים בענינים שההרשעות בהם הן פרט רישום לפי סעיף 2.

עיון, הודעה על מסירת מידע ותיקון טעות

13. (א) כל אדם זכאי לעיין במידע שבמרשם הנוגע לו; העיון יהיה בדרך שתיקבע בתקנות.

(ב) נמסר מידע על אדם על פי חוק זה, תודיע לו המשטרה על כך לנושא המידע, ואם היה חסוי — לאפוטרופסו, ותמסור לו — לפי בקשתו — העתק מן המידע שנמסר.

(ג) נמסר מידע והוברר שגפלה טעות ברישום או במידע שנמסר, יתוקן הדבר והודעה על כך תימסר למי שקיבל את המידע ולמי שהמידע עליו ולכל גוף כאמור בסעיף 4(א).

(ד) העברת מידע לפי סעיף 4(א) אינה בגדר מסירה לענין סעיף זה.

דברי הסבר

גם במקרה זה, מסירת המידע תיעשה רק בהסמכתו של מי שהמידע מתייחס אליו. הסמכות לקבל מידע לענין זה ניתנת לגופים הפועלים לפי חובת מכרז. הסמכות לקבל את המידע היא הפן השני של חובת המכרז.

9 סעיף 9 המשטרה תמסור מידע על עברו הפלילי של אדם, לפי דרישתו, לרשות ממלכתית זרה. מידע כזה דרוש לעתים לשם קבלת אשרת ביקור במדינה זרה, היתר שהייה או היתר עבודה וכדומה.

10 סעיף 10 קיימים חיקוקים שלצרכיהם דרושה המלצת המשטרה למטרה מסויימת. לדוגמה: מכוח הוראת סעיף 11(2) לחוק כלי היריה, התש"ט—1949, רשאית המשטרה להתחשב במידע שבמרשם לגבי מבקש תעודה או חוות דעת.

12 סעיף 12 הפרטים שיימסרו לפי סעיף זה אינם בשלים להיכלל במרשם, אולם המשטרה

לכל אדם תהיה זכות לעיין בחומר שיש עליו במרשם ולבקש תיקון טעות. ריכוז מידע באמצעות מחשבים — סכנה גדולה בצידו, והתמורה שבהן היא ריבוי טעויות אנוש. על כן מוצע שבנוסף לזכות העיון, תהיה המשטרה חייבת להודיע לאדם כי נמסר עליו מידע ולתת לו העתק מהמידע, לפי בקשתו. נמצא טעות במידע — יתוקן הרישום והודעה על התיקון תישלח לכל מי שקיבל את המידע וכן למי שהמידע עליו.

זכות העיון של הגופים לפי סעיף 4(א) לא תהיה בגדר מסירה, וכן לא העברת מידע בין אותם גופים, על כן אין למסור למי שהמידע עליו הודעה על עיון מטעם הגופים האלה.

סעיף זה הינו בבחינת הידוש לעומת הצעת חוק המרשם בפלילים, התשל"ה—1975.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

פרק ג': הגבלת מידע שנמסר

14. מידע מן המרשם כמפורט להלן לא יימסר אלא לגופים המפורטים בפרטים (א), (י) עד (יב), (טו), (יה), (יט), (כא) ו-(כד) בתוספת הראשונה לצורך מילוי תפקידיהם:

הגבלת מסירה לגבי קטינים ולענין צווים מיוחדים

- (1) מידע על עבירה שעבר קטין בטרם מלאו לו ארבע עשרה שנים;
- (2) מידע על עוון שעבר קטין שמלאו לו ארבע עשרה שנים וטרם מלאו לו שש עשרה שנים;
- (3) קביעת בית משפט כי קטין עבר עבירה כאמור בסעיף 2(4), ומידע בדבר דרך טיפול כאמור בסעיף 2(5);
- (4) מידע בדבר צו מבחן;
- (5) מידע על צו בדבר התחייבות להימנע מעבירה וצו שירות לתועלת הציבור שניתנו ללא הרשעה.

15. (א) לא יימסר מידע לפי סעיפים 6 עד 9 אם עברו מיום פסק הדין התקופות המפורטות להלן (בחוק זה – תקופת ההתיישנות):

התיישנות הרשעה

- (1) אם הוטל מאסר בפועל, לרבות מאסר על תנאי שהופעל, עד חמש שנים – התקופה שהוטלה ועוד עשר שנים;
- (2) אם הוטל מאסר בפועל, לרבות מאסר על תנאי שהופעל, למעלה מחמש שנים – התקופה שהוטלה ועוד כפל התקופה, ובלבד שכפל התקופה לא יעלה על חמש עשרה שנים;
- (3) אם הוטל עונש שאינו בין המפורטים בפסקאות (1) ו-(2), או נתן בית המשפט קביעה כאמור בסעיף 2(3) – שבע שנים.

דברי הסבר

בתוספת הראשונה. נידון שחלפה עליו תקופה מסויימת לאחר ההרשעה ולא הורשע בינתיים בעבירה נוספת, מאפשרים לו לפתוח דף חדש בחייו ואין מוסרים עליו מידע לגופים ולמטרות הכלולים בסעיפים 6 עד 9. הכלל של "פתיחת דף חדש" אפשר שימש גם שיקול כמתן לגופים הנוכחים בתוספת הראשונה, אך בשלב ראשון לא יוכל להיות מחסום מוחלט לקבלת המידע.

בקביעת תקופות ההתיישנות מביאה ההצעה בחשבון את הומרת העבירה כפי שהיא נראתה לבית המשפט ואת הנסיבות האישיות של העבריין: אלה ואלה – כפי שהשתקפו בעונש שנגזר עליו בפועל.

לגבי קטין קובע החוק תקופות התיישנות קצרות יותר אם הוטל עליו מאסר בפועל, לרבות מאסר על תנאי שהופעל, עד שלוש שנים, או עונש שאינו מאסר, או שבית המשפט קבע שאינו מסוגל לעמוד לדין בהיותו חולה נפש או לקוי בכשרו השכלי. במקרים אחרים, תקופות ההתיישנות זהות לאלה שנקבעו לענין בגירים.

קיצור תקופות ההתיישנות לענין קטינים גם הוא

סעיף 14 מידע כמפורט בסעיף זה לא יימסר אלא לנשיא המדינה, לבית משפט או לבית דין, ליועץ המשפטי לממשלה, לתביעה הכללית, לפרקליט צבאי ותובע צבאי, לסניגור, לקצין מבחן, לפוקד צבאי, לפסיכיאטרים מסויימים ולממונה על המעונות, לצורך מילוי תפקידיהם. גופים אחרים המנויים בתוספת הראשונה לא יקבלו מידע מסוגים אלה.

צמצום מקבלי המידע בא למנוע שחטאות נעורים ומעשי עבירה קלים ישמשו מכשול בדרך חייו ובי שיקומו של העבריין. החוק רוצה לתת לאנשים אלה הזדמנות לצאת לדרכם העצמאית ללא נטל מכביד.

יוצאים מכלל זה – מידע על פשע שעבר קטין אחרי שמלאו לו 14 שנים, מידע על עוון שעבר קטין אחרי שמלאו לו 16 שנים, וצו בדבר התחייבות להימנע מעבירה וצו שירות לתועלת הציבור שניתנו עם הרשעה. לגבי נושאים אלה, טובת הציבור דורשת שהמידע יימסר לכל הגופים שבתוספת הראשונה.

סעיף 15 מידע על הרשעה שהתיישנה לא יימסר אלא לרשויות ולבעלי התפקידים המנויים

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו לגבי קטין בשינויים אלה:

- (1) אם הוטל מאסר בפועל, לרבות מאסר על תנאי שהופעל, עד שלוש שנים, תהיה תקופת ההתיישנות התקופה שהוטלה ועוד חמש שנים;
- (2) בנסיבות כאמור בסעיף קטן (א)(3), תהיה תקופת ההתיישנות שלוש שנים.

(ג) המשטרה תמסור מידע אף אם חלפו התקופות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) אם ידוע לה שהאדם עדיין לא נשא עונשו, כולו או מקצתו.

(ד) אם בתקופת ההתיישנות הורשע אדם על עבירה או ניתנה עליו קביעה כאמור בסעיף 2(3), יימסר מידע על ההרשעה הקודמת כל עוד לא תמה תקופת ההתיישנות של ההרשעה הנוספת או של הקביעה.

16. (א) הופחת עונש או הומר על פי סמכות כדון, יראו לענין תקופת ההתיישנות את העונש כפי שהופחת או הומר כעונש שהוטל בשל העבירה.

(ב) הוטל עונש אחד בשל הרשעות אחדות, רואים אותו לענין תקופת ההתיישנות כאילו הוטל בשל כל אחת מההרשעות.

(ג) הוטלו בפסק דין אחד ענשים שונים בשל הרשעות שונות, יימסר המידע לגבי כל אחת מהן, כל עוד לא חלפו תקופות ההתיישנות כולן.

17. (א) משעברו עשר שנים (להלן — תקופת המחיקה) מתום תקופת ההתיישנות, ולענין מידע כאמור בסעיף 14 — מיום פסק הדין או ההחלטה, לא יימסר מידע מן המרשם אלא לגופים המנויים בפרטים (ב) עד (ה) לתוספת הראשונה.

(ב) תקופת המחיקה תחל רק משתמו תקופות ההתיישנות של כל ההרשעות של מי שהמידע עליו, ותיפסק משהורשע בעבירה נוספת.

דברי הסבר

סעיף 17 מחיקת ההרשעות חותרת לקיום רעיון הרהביליטציה, מתייחסת לכלל עברו הפלילי של אדם ויש לה השלכות רחבות יותר מהתיישנות ההרשעה, הן מבחינת הגבלת מסירת המידע והן מבחינת זכויותיו של מי שהרשעותיו נמחקו. אשר למסירה: מידע על הרשעה שנמחקה יימסר רק לועדת הכנסת של הכנסת — לענין בחירת נשיא המדינה או מינוי מבקר המדינה, לממשלה — לענין מינוי בעלי תפקידים שהיא ממנה ולענין מינוי נגיד בנק ישראל, לשר או מנהל כללי של משרד ממשלתי — לענין מינוי לתפקיד מסווג סודי ביותר, ולועדות המינויים לנושאי משרה שיפוטית לצורך מילוי תפקידיהן. חוץ מגופים אלה, לא יימסר מידע על הרשעה שנמחקה, אפילו לא לבית המשפט.

איסור המסירה הקבוע בסעיף זה אינו חל על הגופים המנויים בסעיף 4(א) אלא בסייג: באותה מידה שיש להם גישה ישירה למידע מחמת צרכי עבודתם, כך יוכלו גם להעביר מידע ביניהם לבין עצמם.

חידוש לעומת הצעת חוק המרשם בפלילים, התשל"ה—1975, התיישנות המידע מותנית בכך שהאדם נשא את העונש ולא הורשע הרשעה נוספת. אם הורשע אדם בעבירה נוספת לפני שתמה תקופת ההתיישנות לגבי ההרשעה הקודמת, יימסר מידע על כל הרשעותיו עד תום תקופת ההתיישנות של העבירה החדשה. כוונת החוק היא לנקות לאדם את עברו הפלילי כולו — אך לא לשיעוריו.

סעיף 16 תקופת ההתיישנות מחושבת בהתאם לעונש שנקבע בפועל; אם בעל סמכות כדון משנה את העונש, תקופת ההתיישנות תיחשב לפי העונש שהוא קבע.

תקופת ההתיישנות תהיה לפי העונש שנגזר ואין מחלקים את העונש למספר הרשעות כדי לקצר את התקופה הקובעת. הוטלו בפסק דין אחד עונשים שונים בשל הרשעות שונות, יימסר מידע על כל ההרשעות עד תום תקופת ההתיישנות הארוכה ביותר.

- (ג) העברת מידע לפי סעיף 4(א) אינה בגדר מסירה לענין סעיף זה.
 (ד) הרשעה שנשיא המדינה נתן עליה חנינה, דינה כדין הרשעה שנמחקה.

18. הוראות סעיפים 15 ו-17 לא יחולו באלה:

מידע שלמסירתו אין סייג

- (1) עבירות שעונשן מוות;
- (2) עבירות שאין עליהן התיישנות לפי חוק ביטול התיישנות בפשעים נגד האנושות, התשכ"ו-1966⁸;
- (3) עבירות שעונשן מאסר עולם או מאסר עשרים שנים והוטל מאסר עשר שנים או יותר;
- (4) עבירות לפי החיקוקים הבאים אם עונשן מאסר שבע שנים או יותר והוטל מאסר שלוש שנים או יותר:
 - (א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977⁹, סעיפים 92 עד 115 ו-121;
 - (ב) חוק דיני עונשין (בטחון המדינה, יחסי חוץ וסודות רשמיים), התשל"ז-1957¹⁰;
 - (ג) פקודת הסודות הרשמיים¹¹;
 - (ד) בפקודת החוק הפלילי, 1936, סעיפים 49 עד 54 ו-57¹²;
 - (ה) בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954¹³, סעיפים 3 עד 5 ו-8;
 - (ו) תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945¹⁴;
 - (ז) בחוק שירות בטחון, התשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹⁵, סעיף 35(ב);
 - (ח) בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955¹⁶, סעיפים 43 עד 46, 50, 51, 56, 92, 100 ו-102 סיפה;
 - (ט) פקודת מניעת טרור, התש"ח-1948¹⁷.

19. נשיא המדינה רשאי לקצר או לבטל תקופת התיישנות ותקופת מחיקה של אדם, ולהחיל את סעיפים 15 ו-17 לגבי מי שעבר עבירה מן העבירות המנויות בסעיף 18.

סמכות נשיא המדינה

דברי הסבר

סעיף 19 נשיא המדינה יהיה מוסמך לקצר את תקופת התיישנות והמחיקה לפי חוק זה, או להחיל את ההוראות בענין התיישנות ומחיקה על עבירות שלפי חוק זה אין עליהן התיישנות. סמכותו של הנשיא תאפשר גמישות בהוראות החוק במקרים חריגים. סמכות זאת באה להשלים את סמכותו לחון עבריינים שנקבעה בחוק יסוד: נשיא המדינה, וה"ש יקולים בהפעלתה הם מעין שיקולי חנינה. הצעה להסמיך את נשיא המדינה לענין זה היא בגדר הידוש לעומת הצעת חוק המרשם בפלילים, התשל"ה-1975.

תקופת המחיקה תחל רק משתמו כל תקופות ההתיישנות בשל כל העבירות שעבר הנידון.

דין חנינה בידי נשיא המדינה כדין מחיקת הרשעה לענין החוק המוצע, ויחולו אותן הגבלות למסירת מידע על הרשעה שהנשיא חנן עליה כעל הרשעה שנמחקה.

ההוראות בדבר התיישנות הרשעה ומחיקת הרשעה לא יחולו לגבי עבירות מהסוגים החמורים ביותר, אשר חומרתן היא כזאת שאין להתעלם מהן בשום מקרה, והן מטילות על האדם כתם שאין למחקר.

8 ס"ח התשי"ד, עמ' 160.
 9 ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.
 10 ס"ח התשי"ט, עמ' 286.
 11 ס"ח התשט"ו, עמ' 171.
 12 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 73.

3 ס"ח התשכ"ו, עמ' 10.
 4 ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
 5 ס"ח התשי"ז, עמ' 172.
 6 חוקי א"י, כרך ב', פרק ק', עמ' 1003.
 7 ע"ר 1936, תוס' 1, עמ' 263.

פרק ד': תוצאותיהן של התיישנות ומחיקה

תוצאי התיישנות
הרשעה

20. (א) מידע על הרשעה שהתיישנה לא יובא בחשבון בין שיקוליו של מי שהיה זכאי לקבלו אילולא ההתיישנות.

(ב) מי שיש עליו מידע אינו חייב לגלות הרשעה שהתיישנה למי שאינו רשאי להביאה בחשבון; שאלה בדבר עברו הפלילי תיחשב כאילו אינה מתייחסת להרשעה שהתיישנה והנשאל לא ישא באחריות פלילית או אחרת מחמת שלא גילה אותה למי שאינו רשאי עוד להביאה בחשבון.

(ג) פסלות שנפסל אדם בשל הרשעה לתקופה שנקבעה בחיקוק תפקע אם עברה על ההרשעה תקופת ההתיישנות לפי חוק זה.

תוצאי מחיקת
הרשעה

21. (א) מי שנמחקה הרשעתו ייחשב לענין כל דין כאילו לא הורשע, וכל פסול שנפסל בשל ההרשעה, בין מכוח חיקוק ובין מכוח פסק דין, לרבות פסק דין בהליך משמעותי, בטל מיום המחיקה, אולם אין במחיקה כדי להשפיע על מה שנעשה עקב ההרשעה.

(ב) ראיה שיש בה גילוי הרשעה שנמחקה לא תהיה קבילה בהליך משפטי או לפני גוף או אדם אחרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, אלא אם מסר אותה ביודעין מי שהרשעתו נמחקה.

(ג) בהליך כאמור בסעיף קטן (ב) לא יישאל אדם שאלות לגילוי הרשעה שנמחקה, ואם נשאל לא יהיה חייב להשיב.

(ד) שאלה בדבר עברו הפלילי של אדם תיחשב כאילו אינה מתייחסת להרשעה שנמחקה; על אף חובה המוטלת על פי דין או הסכם, לא ישא אדם באחריות פלילית או אחרת בשל הימנעותו מלגלות הרשעה שנמחקה, והימנעות מלגלות הרשעה שנמחקה לא תיחשב כהעלמת עובדה.

דברי הסבר

סעיף 21 הוראות סעיף זה הן ההידוש המרכזי והעיקרי של חוק זה. מחיקת הרשעה מקנה לאדם שחטא את הזכות ליהנות מעבר נקי וללא דופי. עד כה היתה תוצאה כזו ניתנת להשגה רק על ידי חנינה מלאה מנשיא המדינה.

החוק המוצע נותן למחיקת הרשעה תוצאות מגוונות וחד משמעיות: אדם שהרשעתו נמחקה ייחשב לענין כל דין כאילו לא הורשע וכל פסול שנפסל בו מכוח פסק דין יהיה בטל מיום המחיקה. ראיה בענין הרשעה שנמחקה לא תהיה קבילה, האדם לא יהיה חייב להשיב על שאלות הנוגעות להרשעה שנמחקה, והימנעות מלגלות הרשעה שנמחקה לא תיחשב כהעלמת עובדה. תוצאות אלה מדגישות את רעיון הרהביליטציה הטמון במוסד המחיקה.

רעיון המחיקה, בהבדל מההתיישנות, חל גם בתחום

סעיף 20 התיישנות הרשעה חובקת בתוכה תוצאות שלהן פנים רבות. מצד אחד, אסור למקבלי המידע להתחשב בהרשעה שהתיישנה; מצד אחר, אדם שהרשעתו התיישנה רשאי להתכחש לקיומה בפני מי שאינו זכאי עוד לקבל מידע עליה. בנוסף לכך, פסלות אוטומטית שנפסל אדם עקב הרשעתו – מתבטלת אם היא עולה על תקופת התיישנות ההרשעה. בשלב זה מוצע לא לבטל פסלות שהוטלה בהליך שיפוטי.

הסעיף בא להבטיח כי הסימת האפשרות להביא בחשבון עבר פלילי שהתיישן לא תעוקף על ידי דרישה מאדם להצהיר שאין לו עבר פלילי. אם החוק לא יאפשר לגדרש לראות את עברו הפלילי כמיושן, הוא יראה את עצמו חייב להצהיר על עברו הפלילי – ונמצאות מטרת החוק מסוכלת.

(ה) מידע שנמחק לא יובא בחשבון לענין כל דין, אלא בידי גוף מן המפורטים בסעיף 17.
 (ו) הוראות סעיף זה לא יגרעו מהגנה לפי פרק ג' לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965.¹³

פרק ה': שונות

22. מי שאינו זכאי לקבל מידע פלוני לפי חוק זה, לא יביאנו בחשבון גם אם הגיע לידיעתו שלא לפי חוק זה. מידע שנחקבל שלא על-פי חוק זה
23. מי שביודעין השיג מן המרשם, במישרין או בעקיפין, מידע שאינו זכאי לקבלו, דינו — מאסר שנה. עונשין
24. מי שקיבל לפי חוק זה מידע מן המרשם רואים אותו כמי שנמסר לו המידע בתנאי מפורש שעליו לשומרו בסוד ויחול עליו סעיף 119 לחוק העונשין, התשל"ז—1977. שמירת סודיות
25. (א) פרטי רישום כאמור בסעיף 2, שרשמה המשטרה לפני תחילתו של חוק זה, רואים אותם כרשומים על פי חוק זה. הוראות מעבר
- (ב) לא יימסר מידע מן המרשם על עבירה שעבר קטין בהיותו מתחת לגיל האחריות הפלילית שנקבע לפי חוק העונשין (תיקון מס' 3), התשל"ח—1978.¹⁴

דבריו הסבר

הוראות סעיף 119 לחוק העונשין, התשל"ז—1977, המאזכרות לענין זה, קובעות לאמור:

גילוי בהפדת אימון

119. מי שנמסר לו מסמך רשמי בתנאי מפורש שעליו לשמרו בסוד, והוא מסרו לאדם שאינו מוסמך לקבלו, דינו — מאסר שנה אחת; התרשל בשמירתו או עשה מעשה שיש בו כדי לסכן בטיחותו של המסמך, דינו — מאסר ששה חדשים.

25. הסעיף בא לאפשר למשטרה להשתמש ברישום שניתלה בעבר ולכלול ברישום לפי חוק זה ובתעודות הניתנות לפיו גם הרשעות, ענשים וכו' שנרשמו עד כה ללא חובה בדין. עם זאת יהולו על הרישום האמור כל ההוראות שבחוק המשנות מהמצב שקדם לחוק — כגון הגבלה במסירת מידע ואי מסירת רישומים לאחר תקופת התיישנות או מחיקה.

בעקבות העלאת גיל האחריות הפלילית לגיל 13, לפי חוק העונשין (תיקון מס' 3), התשל"ח—1978, נקבעת הוראת מעבר לגבי רישומים המתייחסים לעבירות שעברו קטינים כשגיל האחריות הפלילית היה 9. מוצע לקבוע כי לא יימסר מידע על רישומים אלה.

המשפט הפרטי. המחיקה מאפשרת אי-גילוי העבר הפלילי גם לענין חובה על פי דין או הסכם. השפעתה של המחיקה היא גם בביטול פסול שנפסל אדם בדיון משמעתי.

ההגנות לענין פרסומים מותרים על פי פרק ג' לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה—1965, תעמודנה על אף האמור בחוק המוצע.

סעיף 22 מידע על הרשעה שאין להביאה בחשבון על פי הוראות החוק, לא יובא בחשבון שיקוליו של מי שרשאי לקבל מידע לפי החוק, אף אם הגיעה לידי ידיעה עליהן שלא דרך הצינורות הקבועים בחוק. כאמור, מטרת ההוראות המונעות התחשבות בעבריינות קודמת לאחר תקופת התנהגות טובה של הנידון היא לאפשר לו לפתוח דף חדש בחייו ולתת לו כל אפשרות של שיקום. התחשבות במידע שהגיע בדרך עקיפה מכשילה מטרה זו.

סעיף 23 העובר עבירה לפי סעיף זה יהיה לא רק מי שהשיג מידע ישירות מן המרשם, אלא גם מי שהשיג אותו בעקיפין.

סעיף 24 קבלת מידע מן המרשם מחייבת את המקבל לשמור על סודיותו של המידע.

¹³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 240.
¹⁴ ס"ח התשל"ח, עמ' 148.

26. שר המשפטים רשאי, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות —

- (1) עונות שלגביהן לא יירשמו פרטי רישום;
- (2) שינויים או סייגים בתוספות;
- (3) גופים ואנשים או סוגי גופים ואנשים, שדינם יהיה כדין גוף או אדם מן האמורים בסעיפים 6 עד 9;
- (4) פרטי רישום שלא יימסרו או סייגים למסירתם;
- (5) עבירות או סוגי עבירות שהרשעה בהם לא תפסיק את תקופת ההתיישנות או תקופת המחיקה.

ביצוע תקנות

27. שר המשפטים ושר הפנים ממונים על ביצוע חוק זה, והם רשאים להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות בדבר אגרות שישלמו מבקשי מידע לפי חוק זה.

תחילה

28. תחילתו של חוק זה שנתיים מיום 1 בחודש שלאחר פרסומו ברשומות.

תוספת ראשונה

(סעיף 5)

- (א) נשיא המדינה, ראש הממשלה או שר אחד שהחליטה עליו הממשלה לפי סעיף 12 לחוק יסוד: נשיא המדינה¹⁵, לענין סמכות הנשיא לפי סעיף 11(ב) לאותו חוק וסעיף 19 לחוק זה;
- (ב) ועדת הכנסת של הכנסת — לענין בחירת נשיא המדינה או מינוי מבקר המדינה;

דברי הסבר

לפסקה (5): עבירות קלות, כגון עבירות ברירת קנס, ההרשעות בהן לא יפסיקו את תקופת ההתיישנות או את תקופת המחיקה.

סעיף 27 משום היבטו הכפול של החוק — היבט תקנת השבים והיבטו הטכני של המרשם המשטרתי — נקבעו שני השרים כממונים על ביצוע החוק וכמוסמכים להתקין תקנות לביצועו, למעט התקנות ששר המשפטים הוסמך להתקין לפי סעיף 26, בהתייעצות ובאישור כאמור שם.

סעיף 28 הצעת החוק מסוככת בפרטיה והכנת תכנית המחשב המתאימה לא תסתיים לפי הצפיות אלא בעוד שנתיים.

תוספת ראשונה ראה דברי הסבר לסעיף 5.

סעיף 26 לפסקה (1): עונות שלא יהו פרטי רישום לפי סעיף 2 הן עבירות קלות ערך שאינן מעידות על אופי פלילי.

לפסקה (3): גופים או רשויות שעשוי להיות להם ענין מוצדק בקבלת מידע על עברו הפלילי של אדם, ושאינם מנויים בחוק, מן הראוי להרשות להם לקבל מידע מן המרשם.

לפסקה (4): פרטי רישום שלא יימסרו הם פרטים בדבר עבירות שאינן חמורות במיוחד ואינן מעידות על אופי עברייני — עבירות תעבורה קלות, עבירות טכניות, וכדומה. סייגים למסירת מידע ייקבעו לגבי עבירות מסוימות, כגון שהמידע לגורם מסוים יהיה רק על עבירות תעבורה או רק על עבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה—1965.

15 ס"ת התשכ"ד, עמ' 118.

- (ג) הממשלה — לענין מינוי בעלי תפקידים שמינויים מוטל עליה ולענין סעיף 8 לחוק בנק ישראל, התשי"ד—1954¹⁶ ;
- (ד) יו"ר ועדת מינויים לפי חוק השופטים, התשי"ג—1953¹⁷, חוק הדיינים, התשט"ו—1955¹⁸, חוק הקאדים, התשכ"א—1961¹⁹, או חוק בתי הדין הדתיים הדרוזיים, התשכ"ג—1963²⁰ ;
- (ה) שר או מנהל כללי של משרד ממשלתי — לענין מינוי לתפקיד מסווג סודי ביותר ;
- (ו) הממשלה או נציב שירות המדינה או מי שהם הסמיכו לכך — לגבי עובדי המדינה, מנהל לשכת נשיא המדינה — לגבי עובדי הלשכה, יושב-ראש הכנסת או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עובדי הכנסת, מבקר המדינה או מי שהוא הסמיך לכך — לגבי עובדי משרד מבקר המדינה, והכל לענין מינוי או ביטול מינוי של עובדים כאמור, וכן לענין ביצוע עבודה, תפקיד או שירות בידי אדם אחר שלגביו מבוקש המידע ;
- (ז) מנהל כללי של משרד ממשלתי או החשב הכללי או מי שאחד מהם הסמיך לכך — לענין התקשרות של המדינה, אם בשל נושא ההתקשרות נדרשת בדיקה מטעמים שבבטחון המדינה ;
- (ח) הגהלת גוף שהממשלה, מטעמים שבבטחון המדינה, החליטה שמסירת המידע דרושה לה — לענין מינוי עובדים או ביטול מינויים, או לענין ביצוע עבודה, תפקיד או שירות באותו גוף בידי אדם אחר שלגביו מבוקש המידע ;
- (ט) שר הפנים או מי שהוא הסמיך לכך — לענין חוק השבות, התש"י—1950²¹, או חוק האזרחות, התשי"ב—1952²² ;
- (י) בית משפט או בית דין כאחת מאלה :
- (1) הגילוי הוא מהותי לנושא הדין ;
- (2) הגילוי נדרש לבירור מהימנותו של עד או לשם עשיית צדק ובעל דין ביקש את הגילוי ;
- (יא) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו כאמור בסעיף 10(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה—1965²³ ;
- (יב) פרקליט צבאי ותובע צבאי ;
- (יג) תובע כמשמעותו בתוספת לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א—1971, תובע כמשמעותו בחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג—1963²⁴, ותובע כמשמעותו בחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח—1978²⁵ ;

16 ס"ח התשי"ד, עמ' 192.
 17 ס"ח התשי"ג, עמ' 149.
 18 ס"ח התשט"ו, עמ' 68.
 19 ס"ח התשכ"א, עמ' 118.
 20 ס"ח התשכ"ג, עמ' 20.
 21 ס"ח התשי"י, עמ' 159.
 22 ס"ח התשי"ב, עמ' 146.
 23 ס"ח התשכ"ה, עמ' 161.
 24 ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.
 25 ס"ח התשל"ח, עמ' 153.

(יד) קובל בהליך פלילי — לגבי נאשם באותו הליך שהורשע בעבירה, לצורך הטיעון לעונש;

(טו) סניגורו של נאשם — לענין מידע על נאשם לצורך ההליך שהוא מנהל;

(טז) ועדת שחרורים לפי סעיף 35 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א—1971²⁶, או לפי סעיף 50 לחוק העונשין, התשל"ז—1977;

(יז) ועדה לאישור סניגורים לפי סעיף 317 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955; קצין מבחן;

(יט) פוקד כמשמעותו בחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב], מי שהוא הסמיך לכך, וראשי ענפים בשלישות הראשית של צבא-הגנה לישראל שהסמיך לענין זה השליש הראשי;

(כ) ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, התשכ"ט—1968;

(כא) פסיכיאטר מחוזי וועדה פסיכיאטרית כאמור בחוק לטיפול בחולי נפש, התשט"ו—1955²⁷, ופסיכיאטר שנתבקש מאת בית המשפט, מאת תובע או מאת הסניגור לבדוק אדם שהואשם בפלילים;

(כב) חוקר מדעי — במקרים ובתנאים שנקבעו בתקנות;

(כג) האינטרפול והמשטרות המסונפות אליו, או רשות אחרת שהמדינה התחייבה למסור לה מידע;

(כד) הממונה על המעונות לפי חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א—1971, לענין קטינים שבפיקוחו.

תוספת שניה

(סעיף 8)

(א) חוק מס קניה (סחורות ושירותים), התשי"ב—1952²⁸;

(ב) פקודת מס הכנסה²⁹;

(ג) פקודת המכס³⁰;

(ד) חוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975³¹;

(ה) חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978³²;

(ו) סעיפים 290 עד 297, 383 עד 393 ו-414 עד 438 לחוק העונשין, התשל"ז—1977.

דברי הסבר

תוספת שניה ראה דברי הסבר לסעיף 8.

26 ס"ח התשל"א, עמ' 134.

27 ס"ח התשט"ו, עמ' 121.

28 ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

29 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

30 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

31 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

32 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.

מתפרגת בזה ממעם ועדת החוקה חוק ומשפט הצעת חוק של חברי הכנסת :

חוק הבחירות לכנסת (תיקון מס' 9), התשמ"א—1981

תיקון סעיף 4	1. בסעיף 4 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט—1969 (להלן — החוק העיקרי), במקום "כל 750 בוחרים" יבוא "כל 1,500 בוחרים".
תיקון סעיף 57	2. בסעיף 57(ז) לחוק העיקרי, במקום "1,500" יבוא "2,500".
תיקון סעיף 60	3. בסעיף 60 לחוק העיקרי, במקום "ארבעים אלף לירות" יבוא "עשרת אלפים שקלים".
תיקון סעיף 72	4. בסעיף 72 לחוק העיקרי, במקום "עד 11 בלילה" יבוא "עד 10 בלילה" ובמקום "עד 9 בלילה" יבוא "עד 8 בלילה".

דברי הסבר

סכום הפקדון הנדרש מרשימה חדשה. מוצע להעלותו מ־40,000 לירות ל־20,000 שקלים.	1 סעיף 1 אוכלוסיית המדינה גדלה פי חמישה מאז קום המדינה ואילו מספר התומכים הדרוש להגשת רשימה לא השתנה מאז שקיים חוק הבחירות לכנסת. על כן מוצע להגדיל את מספר התומכים הדרוש מ־750 ל־1,500.
מדיניות מהלך ההצבעה בשתי מערכות הבחירות האחרונות לכנסת עולה כי אחוז המצביעים בין השעות 10 ו־11 בערב הוא זעום ביותר. מוצע להקדים את סגירת הקלפי בשעה אחת, דבר שיקל על עבודת ועדת הקלפי ויזרוז את העברת התוצאות והחומר לוועדת הבחירות האזורית.	2 סעיף 2 התיקון המוצע נובע מהתיקון בסעיף 4.
	3 סעיף 3 עקב האינפלציה יש צורך להתאים את

חברי הכנסת י. בן־מאיר, ש. י. גרוס, י. השאי, ש. טולידאנו ויה. קורפו

1 ס"ח התשכ"ט, עמ' 103, עמ' 196; החש"ל, עמ' 146; התשל"ג, עמ' 74, עמ' 108, עמ' 152; התשל"ו, עמ' 74; התשל"ח, עמ' 136, עמ' 37.

תיקון טעות דפוס

הצעת החוק שפורסמה בהצעות חוק 1508, התשמ"א, עמ' 178, שם החוק צריך להיות "חוק העונשין (תיקון מס' 17), התשמ"א—1981".